

Precocitat en l'esport

- Actualment hi ha un augment de la precocitat en la majoria d'aspectes de la vida dels joves. Per què no hi ha de ser en l'esport?
- A més, la precocitat es troba en qualsevol àrea del coneixement. I l'esport no n'és una excepció, és clar.
- La precocitat és una característica prematur respecte a la mitjana segons la edat. I això canvia en funció de les èpoques. En la prehistòria les nenes als 12 anys ja eren mares. I això és precocitat? Segurament, però la necessitat genera la conducta. Axioma que pot aplicar-se en l'esport.
- El factors genètics influeixen, naturalment, però també l'aprenentatge i la velocitat a la que s'aprèn.
- Amb el tipus de qualitat de vida que gaudim en la societat moderna dels països desenvolupats és més fàcil que sorgeixin esportistes cada cop més joves en l'alt rendiment. Escollint un esport adequat, segons les característiques psico-físiques de l'esportista jove, i en un marc idoni amb l'ajuda de la tecnologia, de les ciències aplicades a l'esport i amb un entrenament apropiat és possible aconseguir fites fa uns anys impensables.
- Finalment, el dret a escollir del jove esportista juntament amb els seus pares sobre el què vol fer i què vol ser s'ha de respectar.
- Jo aconsello a la gent gran que *"el millor exercici és aquell que s'ajusta a les seves necessitats, habilitats i gustos. Es pot dir que el tipus i la quantitat d'exercici físic depenen de l'objectiu de cadascú."* El mateix pot aplicar-se per als joves talents esportius.
- Els valors que el jove esportista trobarà en el món de l'esport difícilment els podrà aconseguir en un altre àmbit de la societat actual. L'esport li farà descobrir valors ben diferents que el jove no esportista no pot ni sospitar.

Ètica en l'esport

En l'ètica (conjunt de principis i regles que regulen el comportament moral), en realitat no parlem de l'objecte, l'esportista jove, sinó que expressem solament, les nostres emocions. Per a Carnap, *"els judicis morals de cadascú són en realitat normes o imperatius (formes en què s'expressen els manaments ètics) encoberts"*. Els judicis estètics i morals, no són ni veritables ni falsos, que únicament expressen els seus sentiments. De fet, Hegel considerava *"la moral com la lluita entre l'interès particular i l'universal"*. És a dir, la moral es sempre condicional (si ens convé o no) i no categòrica.

Per altra banda, la persona autònoma mitja les seves funcions a través de la cultura. El joc, l'art, l'hedonisme, el plaer pel plaer mateix, independentment de la seva funció biològica, es converteixen en necessitats culturals. El fonament de la moralitat compleix una funció biològico-social.